

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Ławnicy: Krystyna Kruzel, Janina Hadrysiak

Protokolant: Monika Kałużna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 listopada 2016 r. we W.

sprawy z powództwa Ł. B.

przeciwko Dr. (...) Sp. z o.o. we W.

o odszkodowanie

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powód Ł. B., pozwem wniesionym w dniu 21 lipca 2016r. (data stempla pocztowego), domagał się zasądzenia od strony pozwanej – Dr. (...) sp. z o.o. we W. kwoty 30.000 zł, tytułem odszkodowania za niezgodne z przepisami wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas określony, oraz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania podał, że w dniu 22 lutego 2016r. został zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę zawartej na okres próbny, a od 17 maja 2016r. na czas określony do dnia 31 stycznia 2019r. na stanowisku kierownika makroregionu. Wskazał, że począwszy od dnia 8 lipca 2016r. był nieobecny w pracy w związku z koniecznością sprawowania opieki nad chorym dzieckiem i dalej, że na dzień 14 lipca 2016r. został ustalony termin konferencji kierowników aptek z wybranej grupy aptek z makroregionu, która miała się odbyć w B., która to konferencja została zorganizowana przez niego przy czym jej prowadzenie powierzono innej osobie. Podniósł, że jego przełożony T. K. kontaktował się z nim telefonicznie i wywierał wręcz presję, aby przyjechał na konferencję podając, że jest to strategicznie ważne spotkanie, które nie może się odbyć bez niego jako organizatora i jednocześnie przełożonego kierowników regionalnych i kierowników aptek

a równocześnie podał, aby osobiście dostarczył zwolnienie lekarskie. Podał dalej, że stawił się na konferencję w B. o godzinie 10:40, zaś o godzinie 10:45 T. K., po wręczeniu mu zwolnienia lekarskiego i poinformowaniu, że będzie kontynuował zwolnienie, oświadczył mu, że umowa o pracę podlega rozwiązaniu za wypowiedzeniem. Wskazał, że odmówił przyjęcia dokumentu w związku z czym T. K. zadzwonił po I. D., która przyszła na spotkanie a którą T. K. poinformował o próbie wręczenia powodowi wypowiedzenia. Powód argumentował dalej, że w dniu zdarzenia nie przystąpił do wykonywania obowiązków służbowych i nie miał takiego zamiaru a jedynie z uwagi na presję ze strony przełożonego i potrzebę dostarczenia zwolnienia lekarskiego przyjechał na konferencję. Zarzucił, że w chwili wręczenia mu oświadczenia

o wypowiedzeniu sprawował opiekę nad chorym dzieckiem w związku z czym wypowiedzenie nastąpiło z naruszeniem art. 41 k.p. co uzasadnia żądanie zasądzenia odszkodowania w wysokości trzykrotności wynagrodzenia za pracę, na podstawie przepisu art. 50 § 4 k.p.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Przyznając fakt zatrudnienia powoda na stanowisku kierownika makroregionu początkowo na okres próbny a od dnia 22 maja 2016r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do dnia 31 stycznia 2019r. oraz wręczenia powodowi w dniu 14 lipca 2016r. oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia podała, że powód w ramach swoich obowiązków miał zorganizować w dniu 14 lipca 2016r. konferencję dla kierowników aptek w hotelu (...) w B. jednakże w dniu 8 lipca 2016r. powiadomił pracodawcę, że z uwagi na chorobę dziecka będzie przebywał na zwolnieniu lekarskim. Podała, że w zaistniałej sytuacji przełożony powoda T. K. poprosił jedynie powoda o kontakt do osoby decyzyjnej w hotelu (...) aby dokończyć proces organizacji konferencji a jednocześnie zaprzeczyła, aby ktokolwiek wywierał na powodzie presję tym bardziej po informacji, że dziecko powoda trafiło na szpitalny oddział ratunkowy. Wskazała, że 14 lipca 2016r. w godzinach porannych T. K. i M. H. próbowali telefonicznie ustalić czy powód będzie obecny na konferencji, gdyż zwolnienie powoda było na okres do 13 lipca 2016r. zaś powód informował, że dołoży starań aby być obecnym na konferencji. Podniosła dalej, że w trakcie rozmowy telefonicznej powód potwierdził obu w/w osobom, że będzie obecny na konferencji jak również, że wraca do pracy. Wskazała, że powód około godziny 10:40 stawił się na konferencję dojeżdżając z miejsca zamieszkania w S., tj. pokonując odległość około 260 km, nie informując o jakichkolwiek przeszkodach uniemożliwiających dojazd czy też świadczenie pracy. Podała, że po przyjeździe powód spotkał się z przełożonym, któremu przekazał, że z dzieckiem jest w porządku i że będzie pracować, po czym razem z przełożonym udał się, aby przywitać się z kierownikami aptek. Strona pozwana podniosła, iż następnie powód został poproszony przez przełożonego na osobną rozmowę, w trakcie której przełożony wręczył powodowi oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę a wobec faktu, że powód odmówił przyjęcia dokumentu poprosił na spotkanie I. D. i ponownie wręczył powodowi wypowiedzenia, zaś powód poinformował wówczas, że jest na zwolnieniu lekarskim jednak mimo prośby przełożonego zwolnienia nie okazał. Podała, iż po zakończeniu rozmowy powód zdał samochód służbowy i pociągami udał się do domu i dopiero wówczas, tj. po powrocie do domu przesłał zwolnienie lekarskie datowane na 14 lipca 2016r. Wskazując na powyższe strona pozwana podkreśliła, iż w momencie wręczania wypowiedzenia powód świadczył pracę, co potwierdza jego obecność na konferencji w konsekwencji czego w sytuacji powoda nie obowiązywał zakaz wypowiedzenia umowy wynikający z treści art. 41 k.p.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Strona pozwana Dr. (...) sp. z o.o. we W. prowadzi działalność gospodarczą, w zakresie której zajmuje się m.in. sprzedażą detaliczną wyrobów farmaceutycznych i medycznych prowadzoną w wyspecjalizowanych sklepach oraz sprzedażą hurtową wyrobów farmaceutycznych i medycznych.

Dowód: - odpis z KRS pozwanej, k. 41-49

Powód był zatrudniony u strony pozwanej początkowo na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 22 lutego 2016r. na okres próbny, od dnia 22 lutego 2016r. do dnia 21 maja 2016r., a następnie na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 17 maja 2016r. na czas określony od dnia 22 maja 2016r. do dnia 31 stycznia 2019r., w całym okresie w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierownika makroregionu, za wynagrodzeniem w wysokości 10.000zł brutto miesięcznie.

W okresie zatrudnienia u strony pozwanej powód mieszkał w S..

Bezpośrednim przełożonym powoda był zastępca dyrektora operacyjnego T. K..

Dowód: - umowa o pracę z dnia 22 lutego 2016r., k. 6 oraz w aktach osobowych powoda

- umowa o pracę z dnia 17 maja 2016r., k. 7 oraz w aktach osobowych powoda

- zeznania świadka I. D., k. 81-85

- zeznania świadka T. K., k. 81-85

- przesłuchanie powoda, k. 81-85

W zakresie powierzonych obowiązków powód organizował konferencję w B., w hotelu (...), która miała odbyć się w dniu 14 lipca 2016r.

W trakcie spotkania miało dojść do przekazania części aptek z rejonu powoda do rejonu (działu), którym kierowała I. D..

Spotkanie organizowane było przy udziale kadry zarządzającej strony pozwanej i miało charakter spotkania służbowego.

Dowód: - korespondencja e-mail, k. 9-14

- kalkulacja imprezy, k. 15

- wykaz aptek, k. 16-23

- zeznania świadka I. D., k. 81-85

- zeznania świadka M. H., k. 81-85

- zeznania świadka T. K., k. 81-85

- przesłuchanie powoda, k. 81-85

W okresie od dnia 8 lipca 2016r. do dnia 13 lipca 2016r. powód był nieobecny w pracy sprawując w tym okresie opiekę nad chorym dzieckiem.

Z uwagi na nieobecność powoda w pracy w dniu 11 lipca 2016r. z powodem, w sprawach związanych z organizacją spotkania, skontaktował się T. K. pytając jednocześnie powoda czy będzie obecny na spotkaniu. Powód oświadczył że dołoży wszelkich starań żeby na tym spotkaniu być.

Dowód: - świadectwo pracy z dnia 2 sierpnia 2016r., w aktach osobowych powoda

- zeznania świadka T. K., k. 81-85

- przesłuchanie powoda, k. 81-85

W dniu 14 lipca 2016r. pomiędzy godziną 8.00 a 9.00, z powodem skontaktował się telefonicznie M. H.. W trakcie rozmowy M. H. zapytał powoda czy wszystko jest u niego w porządku. W odpowiedzi powód poinformował go, że najedli się strachu z dzieckiem i że jedzie już na spotkanie w B..

W trakcie rozmowy powód nie przekazywał M. H., że ma dalsze zwolnienie.

W tym samym dniu, rano, z powodem skontaktował się T. K. pytając powoda czy będzie na spotkaniu, w odpowiedzi na co powód potwierdził udział w spotkaniu.

Dowód: - zeznania świadka M. H., k. 81-85

- zeznania świadka T. K., k. 81-85

- przesłuchanie powoda, k. 81-85

W dniu 14 lipca 2016r., około godziny 10:40, powód przyjechał do B. na konferencję, spotkanie.

Po przyjeździe powód spotkał się z przełożonym T. K., któremu przekazał, że z dzieckiem jest w porządku i że będzie pracować. Następnie powód razem z przełożonym udał się, aby przywitać się z innymi osobami obecnymi na spotkaniu, w tym z kierownikami aptek.

Po zakończeniu w/w czynności przełożony poprosił powoda, około godziny 11:00, na indywidualną rozmowę, w trakcie której powód przekazał mu zwolnienie lekarskie wystawione na okres od dnia 8 lipca 2016r. do dnia 13 lipca 2016r.

Następnie T. K. poinformował powoda o rozwiązaniu z nim umowy o pracę i odczytał dokument wypowiedzenia umowy o pracę.

Powód odmówił przyjęcia dokumentu informując przełożonego, że nadal jest na zwolnieniu lekarskim. Z uwagi na uzyskaną informację przełożony poprosił powoda o okazanie dokumentu zwolnienia jednak powód poinformował go, że nie ma dokumentu.

W związku z odmową przyjęcia dokumentu T. K. poprosił na spotkanie pracownika pozwanej I. D., po przyjściu której odczytał powodowi treść dokumentu.

Przed wręczeniem dokumentu powód nie zgłosił przełożonemu niezdolności do pracy. Po odczytaniu treści dokumentu powód zgłosił kontynuację opieki na dziecko.

Dowód: - oświadczenie o wypowiedzeniu, k. 8 oraz w aktach osobowych powoda

- korespondencja e-mail, k. 56-58

- zeznania świadka I. D., k. 81-85

- zeznania świadka M. H., k. 81-85

- zeznania świadka T. K., k. 81-85

- przesłuchanie powoda, k. 81-85

Pismem z dnia 14 lipca 2016r., doręczonym powodowi w tym samym dniu, strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę, z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, wskazując, że okres wypowiedzenia upłynie w dniu 30 lipca 2016r.

W treści oświadczenia powód pouczony został o prawie i terminie wniesienia odwołania do sądu pracy.

Oświadczenie podpisane zostało przez T. K. na podstawie udzielonego mu w tym zakresie pełnomocnictwa.

Dowód: - oświadczenie o wypowiedzeniu, k. 8 oraz w aktach osobowych powoda

- zeznania świadka T. K., k. 81-85

- przesłuchanie powoda, k. 81-85

W dniu 14 lipca 2016r. lekarz wystawił zaświadczenie lekarskie stwierdzające konieczność sprawowania przez powoda opieki nad chorym dzieckiem w okresie od dnia 14 lipca 2016r. do dnia 29 lipca 2016r.

Wystawione w dniu 14 lipca 2016r. zaświadczenie lekarskie powód nadał osobiście w dniu 14 lipca 2016r. o godzinie 14:09 przesyłką pocztową do strony pozwanej.

W dniu 14 lipca 2016r. żona powoda wykonywała pracę w godzinach od 13:00 do 20:00. Powód sprawował opiekę nad dzieckiem w czasie, gdy jego żona wykonywała pracę.

Dowód: - świadectwo pracy z dnia 2 sierpnia 2016r., w aktach osobowych powoda

- zwolnienie (...), k. 50 i 51

- potwierdzenie nadania, k. 52

- śledzenie przesyłki, k. 53

- korespondencja e-mail, k. 56-58

- pismo ZUS z dnia 01.09.2016r., k. 78

- zeznania świadka T. K., k. 81-85

- przesłuchanie powoda, k. 81-85

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosi 10.000 zł brutto.

Dowód: - zaświadczenie; k. 80

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W toku niniejszego postępowania powód domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 30.000 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas określony.

Strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa.

W pierwszej kolejności podkreślenia – z uwagi na zakres żądania pozwu – wymaga, że rozwiązanie umowy o pracę za uprzednim wypowiedzeniem jest zwykłym ustawowym sposobem rozwiązaniem umowy o pracę i jako takie przysługuje obu stronom terminowej umowy o pracę, co wynika wprost z treści regulacji art. 33 k.p.

W niniejszej sprawie podstawę żądania powoda stanowił przepis art. 50 § 3 k.p., zgodnie z którym w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas określony nastąpiło z naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu takiej umowy pracownikowi przysługuje wyłącznie odszkodowanie, przy czym – stosownie do treści art. 50 § 4 k.p. – odszkodowanie przysługuje w wysokości wynagrodzenia za czas, do upływu którego umowa miała trwać, nie więcej jednak niż za 3 miesiące.

Ponieważ przy tym z treści art. 30 § 4 k.p. a contrario wynika, że w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas określony nie musi być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie, w postępowaniu sądowym z odwołania pracownika od dokonanego wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas

określony, bezprzedmiotowym jest badanie czy istnieje przyczyna wypowiedzenia i czy jest ona uzasadniona. (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 1999r., I PKN 607/98, OSNP 2000/8/308)

Uwzględniając powyższe rozważania podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, iż powód był zatrudniony u strony pozwanej, w chwili złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu, na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 17 maja 2016r. na czas określony od dnia 22 maja 2016r. do dnia 31 stycznia 2019r.

Tym samym każda ze stron mogła skutecznie złożyć oświadczenie o jej rozwiązaniu z zachowaniem okresu wypowiedzenia. W świetle powyższego nie budzi wątpliwości, że stronie pozwanej przysługiwało prawo do rozwiązania z powodem umowy o pracę z zachowaniem obowiązującego okresu wypowiedzenia.

Złożone powodowi, przez stronę pozwaną, oświadczenie z dnia 14 lipca 2016r. o rozwiązaniu umowy o pracę sporządzone zostało na piśmie (art. 30 § 3 k.p.) a przy tym zawierało pouczenie o przysługującym powodowi prawie odwołania do sądu pracy. (art. 30 § 5 k.p.) We wskazanym zakresie dokonane wypowiedzenie nie naruszało zatem obowiązujących przepisów prawa.

Złożone powodowi wypowiedzenie nie naruszało przy tym także, w ocenie Sądu, przepisu art. 41 k.p. zgodnie z którym pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę w czasie urlopu pracownika, a także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy, jeżeli nie upłynął jeszcze okres uprawniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. Oświadczenie to złożone bowiem zostało powodowi w dniu 14 lipca 2016r. – jak wynika z dokumentu załączonego do akt osobowych powoda, któremu to dokumentowi Sąd dał wiarę w zakresie oznaczonej daty złożenia powodowi przedmiotowego oświadczenia, co zresztą nie było kwestionowane przez strony postępowania. W dniu tym powód był zaś, jak wynika z poczynionych ustaleń faktycznych, obecny w pracy, zgodnie z zakresem realizowanych przez niego czynności. Powód w dniu 14 lipca 2016r. przyjechał na spotkanie – konferencję zorganizowaną w B., której organizacją zajmował się w ramach powierzonych mu obowiązków, a na którym to spotkaniu miało dojść do przekazania części aptek z rejonu powoda do rejonu (działu), którym kierowała I. D.. Co istotniejsze spotkanie organizowane było przy udziale kadry zarządzającej strony pozwanej i miało charakter spotkania służbowego. Tym samym nie budzi wątpliwości Sądu, iż stawiając się na w/w spotkaniu powód był obecny w pracy w związku z zakresem realizowanych przez niego zadań wynikających z zajmowanego stanowiska. W tym zakresie podkreślenia wymaga, iż jak wynika z zeznań świadków T. K. i M. H. w dniu 14 lipca 2016r., w godzinach porannych, kontaktowali się oni telefonicznie z powodem, który przekazał im, iż będzie obecny na spotkaniu i co istotniejsze rozmawiając z M. H. nie informował go, aby miał dalsze zwolnienie. Podobnie, po przyjeździe na miejsce spotkania, w rozmowie z T. K. powód poinformował go, że z dzieckiem (w związku z chorobą dziecka powód korzystał z opieki w okresie od dnia 8 lipca 2016r. do dnia 13 lipca 2016r.) jest w porządku i że będzie pracować. Tym samym nie budzi wątpliwości Sądu, iż stawiając się na spotkanie w dniu 14 lipca 2016r. powód przyjechał celem wykonywania zadań wynikających z zajmowanego stanowiska kierownika makroregionu, z którego to obszaru działania część aptek miała zostać przekazana do innego rejonu. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków T. K. i M. H. jako spójnym i wzajemnie ze sobą korespondującym. Nie uszło w tym zakresie uwagi Sądu, iż w trakcie przesłuchania powód podał, iż otrzymał od przełożonego polecenie uczestnictwa w tym spotkaniu. Powyższe zaś wskazuje, iż stawiając się na spotkaniu powód był obecny pracy w związku z realizacją zadań wynikających z zajmowanego przez niego stanowiska. Podkreślenia przy tym wymaga, iż celem stawiennictwa na spotkaniu w dniu 14 lipca 2016r. powód pokonał znaczną odległość pokonując trasę z miejsca zamieszkania w S. do miejsca, gdzie odbywała się konferencja, tj. do B.. Nie budzi zaś wątpliwości Sądu, iż gdyby powód nie miał zamiaru uczestniczyć w spotkaniu w związku z zakresem jego obowiązków to racjonalnie oceniając nie pokonywałby tak znacznej odległości czy to celem przedłożenia pracodawcy zwolnienia lekarskiego na okres od 8 lipca 2016r. do dnia 13 lipca 2016r., czy też w innym celu nie związanym z wykonywaną pracą.

Co istotniejsze, jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, po przybyciu na spotkanie powód, przed poinformowaniem go przez T. K. o rozwiązaniu

z nim umowy o pracę i odczytaniu dokumentu wypowiedzenia umowy o pracę nie informował przełożonego, iż nadal jest na zwolnieniu lekarskim. Dopiero odmawiając przyjęcia dokumentu o rozwiązaniu umowy przekazał przełożonemu, że nadal jest na zwolnieniu lekarskim nie przedstawiając jednak dokumentu zwolnienia. Sąd dał w tym zakresie w całości wiarę zeznaniom świadka T. K. jako wewnętrznym, logicznym a przy tym korespondującym z treścią notatki zawartej na dokumencie wypowiedzenia oraz z zeznaniami świadka M. H., który podał, iż w trakcie rozmowy odbytej z powodem w dniu 14 lipca 2016r. powód nie informował go, aby miał dalsze zwolnienie.

Oświadczenie o wypowiedzeniu zostało zatem skutecznie wręczone powodowi w trakcie spotkania i co istotniejsze w chwili kiedy powód był obecny w pracy, w stanie gotowości do wykonywania pracy, i w chwili kiedy nie sprawował opieki nad dzieckiem.

Oświadczenie o wypowiedzeniu zostało bowiem wręczone powodowi o godzinie 11:00 zaś powód opiekę nad dzieckiem – jak wynika z pisma ZUS z dnia 1 września 2016r. rozpoczął około godziny 13:00.

Co istotniejsze w chwili składania powodowi oświadczenia o wypowiedzeniu powód nie dysponował zwolnieniem lekarskim, które przesłał pracodawcy dopiero 14 lipca 2016r.

o godzinie 14:09 przesyłką pocztową.

Powyższe okoliczności mają istotne znaczenie w niniejszej sprawie.

Jak podkreślił bowiem w tym zakresie Sąd Najwyższy wypowiedzenie umowy o pracę pracownikowi, który świadczył pracę tj. wykonywał pracę lub stawiał się w pracy zgłaszając tym samym gotowość do pracy, a następnie wykazał, że w dniu wypowiedzenia był niezdolny do pracy z powodu choroby, nie narusza art. 41 k.p. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia

6 października 2004r. w sprawie I PK 614/03, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2010r. w sprawie II PK 343/09)

Należy w tym zakresie podkreślić, że zgodnie z treścią art. 41 k.p. pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę w czasie urlopu pracownika, a także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy, jeżeli nie upłynął jeszcze okres uprawniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. Z brzmienia powołanego przepisu, co wielokrotnie podkreślał także Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie, wynika, iż powołany przepis obejmuje ochroną pracownika nieobecnego w pracy nie zaś pracownika niezdolnego do pracy w związku z chorobą czy koniecznością sprawowania opieki nad dzieckiem, który jest obecny w pracy.

W ocenie Sądu, w stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy, nie budzi wątpliwości, że w dniu 14 lipca 2016r. powód stawiał się w pracy – w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę – celem świadczenia pracy (udział w spotkaniu).

Tym samym uznać należało, że złożone powodowi w dniu 14 lipca 2016r. oświadczenie o wypowiedzeniu nie naruszało regulacji wprowadzonej przepisem art. 41 k.p.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się na złożonych do akt sprawy dokumentach w tym w szczególności na dokumentacji akt osobowych powoda, odpisie z KRS pozwanej, korespondencji e-mail, kalkulacji imprezy wraz z wykazem aptek, zwolnieniu (...) z dnia 14 lipca 2016r. wraz z potwierdzeniem nadania, dokumencie: śledzenie przesyłki oraz piśmie ZUS z dnia 1 września 2016r. i zaświadczeniu o wysokości wynagrodzenia powoda bowiem żadna ze stron skutecznie nie podważała ich prawdziwości i wiarygodności. Sąd oparł się także na zeznaniach świadków I. D., M. H. i T. K. oraz na przesłuchaniu powoda, dając wiarę ich zeznaniom w zakresie w jakim ich zeznania korespondowały ze sobą. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadkom jako spójnym, logicznym i wzajemnie ze sobą korespondującym a przy tym znajdującym potwierdzenie w złożonych do akt sprawy dokumentach. W konsekwencji powyższego zeznaniom powoda Sąd dał wiarę jedynie w zakresie w jakim jego zeznania znajdowały potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt I wyroku i powództwo oddalił.

Orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w punkcie II wyroku Sąd oparł na treści art. 98 k.p.c. uwzględniając dalej fakt, że powództwo zostało oddalone w całości zaś na koszty poniesione przez pozwaną złożyło się wynagrodzenie jej pełnomocnika w stawce 360zł.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, zawarte w punkcie III wyroku, znajduje oparcie w art. 108 k.p.c. i art. 113 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 i art. 94 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).

W toku postępowania powód był zwolniony od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 powołanej ustawy. Żądanie pozwu podlegało

w całości oddaleniu, w związku z czym nie budzi wątpliwości, iż powód jest stroną, która - w rozumieniu art. 98 k.p.c. - proces przegrała, co winno uzasadniać obciążenie go kosztami postępowania w zakresie opłaty sądowej. Z dyspozycji art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wynika jednak, iż nie istnieją podstawy do obciążenia kosztami strony, zwolnionej od kosztów postępowania, która proces przegrała.